

Kapy Jenő Szakkollégium Kemenesi Vulkánpark és Ekler Dezső Épületek kirándulás beszámoló

Utunk május 6.án az iskolánk kapujánál kezdődött, innen néhány óra alatt már az első megállónkhoz, a Kemenesi Vulkánparkhoz érkeztünk.

A park Vas vármegyében, azon belül is Celldömölkön, a Ság hegy mellett található. Érdekes volt megfigyelni, hogy a hatalmas épületet, amely kívülről olyan volt, mint egy beton szekrény, amelynek Corten acél „fiókjait” épp kihúzzák. A nyers, szabadabb külső jól reflektált a vulkánok milyenségére. Belülről egy nagyon szépen kivitelezett látvány tárult elénk; a bent hosszasan tekeredő lépcsőkarok egyenesen felvezették a tekintetünket az épület tetőablakára, mintha egy vulkán belsejéből néznénk fel. Ezzel invitáltak be minket a Vulkánpark szívébe, innen kezdődött a tárlatvezetés.

Miközben megismerkedtünk a vulkánok típusaival, viselkedésükkel, kőzeteikkel és veszélyességükkel, lehetőségünk nyílt különféle interaktív felületeken kísérletezni. Például építhettünk építőkockákból, majd egy földrengést szimulálva megvizsgálhattuk mennyire stabil szerkezetet sikerült összeraknunk. Tanultunk továbbá Eötvös Loránd és csapata által Sághegyen végzett geodéziai mérésekről. Arról, hogy az Eötvös ingával hogyan állapították meg mely területeken érdemes bányászniuk a legjobb minőségű bazaltkőzetekért.

Búcsúszóul még utoljára körbejártuk az épületet, majd az utunk egyenesen a Sághegyi Múzeumhoz vezetett. A régi vályogépület belülről hatalmas tudástárral és megannyi érdekességgel kínálkozott. Akadtak írások a bánya üzemeléséről, hogy milyen folyamat során ment végbe a bazalt kitermelése és azt is megtudhattunk, hogy igazából már a rómaiak is használtak fel innen bazaltot az utépítéseikhez.

Miután távolról már annyiszor láttuk, meg is másztuk a Sághegyet. A túraútvonalat követve elhaladtunk régi zúzalék osztályozó mellett. A hegy tetején kellemes friss levegő és gyönyörű kilátás várt.

Végül megérkeztünk a Kreinbacher Birtokra. Ekler Dezső épületegyüttese már első látásra lenyűgöztek. Ötvözve a modernt és a környék „régies” pince építészetét, a tájba belesimuló épületek nem hagytak hiányérzetet. A parabolikus falak rendszerint sötétszürke színekben, míg az épített jellegű nyersbeton falak fehér színben pompáztak. A már-már utca-szerű belső terek elkísértek minket a pezsgőkészítés útján át egészen a birtokra érkezésünkkor is karakteresen megjelenő, konzolosan túlnyúló vincellér és turistafogadó teremig.

Számunkra szakmailag egy kifejezetten hasznos kirándulás volt. Nemcsak közelebb hozta egymáshoz az szakkollégium tagjait, hanem még minden percében is tudott új és izgalmas dolgokat mutatni és tanítani.